

TIER 2

ຄະນະກຳມະການສະຫະລັດ ກ່ຽວກັບເສລີພາບດ້ານສາສະໜາສາກົນ (USCIRF) ແມ່ນອົງການອິດສະຫຼະ ທີ່ຄະນະກຳມະການແຫ່ງລັດຖະບານກາງຂອງສະຫະລັດໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍເສລີພາບທາງສາສະໜາສາກົນ 1998 ຫຼື (IRFA) (1998 International Religious Freedom Act) ເຊິ່ງດຳເນີນການຕິດຕາມກວດກາສິດເສລີພາບທາງດ້ານສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອສາສະໜາໃນຕ່າງປະເທດ. USCIRF ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສາກົນໃນການຕິດຕາມກວດກາການລະເມີດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອສາສະໜາໃນຕ່າງປະເທດ ແລະ ສະເໜີຂໍ້ແນະນຳດ້ານນະໂຍບາຍຕໍ່ປະທານາທິບໍດີ, ລັດຖະມົນຕີຂອງລັດ, ແລະ ລັດຖະສະພາ. USCIRF ເປັນອົງການທີ່ແຍກຕົວເປັນອິດສະຫຼະ ແລະ ແຕກຕ່າງຈາກ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດຂອງສະຫະລັດ. ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2018 ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຫາຫຼັກ ທີ່ໄດ້ລະເມີດ ໃນແຕ່ລະພື້ນທີ່ ທີ່ທາງຄະນະກຳມະການ ແລະ ພະນັກງານວິຊາການ ໄດ້ກະກຽມຂໍ້ມູນ ແລະ ສະເໜີຂໍ້ແນະນຳດ້ານນະໂຍບາຍຕໍ່ ລັດຖະບານສະຫະລັດ. ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2018 ໄດ້ກວມເອົາໄລຍະເວລາແຕ່ເດືອນມັງກອນ 2017 ຈົນຮອດເດືອນທັນວາ 2017, ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ໃນບາງເຫດການສຳຄັນທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ຫຼື ເກີດຂຶ້ນນຳຫຼັງໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວນີ້ກໍ່ໄດ້ເອົາມາລວມຢູ່ນຳ. ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບ USCIRF, ເຂົ້າຊົມເວັບໄຊທ໌ໄດ້ [ທີ່ນີ້](#), ຫຼື ຕິດຕໍ່ USCIRF ໂດຍກົງໄດ້ທີ່ 202-523-3240.

ປະເທດລາວ

ການຄົ້ນພົບທີ່ສຳຄັນ: ການຈຳກັດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອໃນປະເທດລາວແມ່ນໜຶ່ງໃນການລະເມີດສິດທິມະນຸດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດ, ຮວມເຖິງການຫາຍຕົວທີ່ຖືກກຳລັງບັງຄັບ ຫຼືການຊີ້ນຳຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຂາດເສລີພາບໃນການອອກຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ການສະແດງອອກທາງດ້ານຄວາມຄິດ, ເສລີພາບໃນການໂຮມຊຸມນຸມ ແລະ ເສລີພາບໃນການເຜີຍແຜ່ຂ່າວ. ຕະຫຼອດປີ 2017, ກຸ່ມສາສະໜາບາງກຸ່ມສາມາດທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນເອງໄດ້ຢ່າງເສລີ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນໆຍັງຄົງຖືກລະເມີດຈາກອົງການລັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດ. ຕົວຢ່າງ, ໃນບາງພື້ນທີ່ຂອງປະເທດລາວ, ອົງການລັດ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຍັງສືບຕໍ່ຖືກຄາມ, ຂົ່ມຂູ່, ຈຸ່ໂຈມ, ຫຼື ຄຸມຂັງ ຊາວຄຣິສຕຽນເນື່ອງຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ. ລັດຖະບານລາວປົກຄອງສາສະໜາໂດຍດຳລັດທີ 315, ແຕ່ໃນປີ 2017 ເຊິ່ງເປັນປີຫຼັງຈາກການປະກາດໃຊ້ດຳລັດດັ່ງກ່າວທີ່ມີຂໍ້ມູນພຽງເລັກນ້ອຍກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ກຸ່ມສາສະໜາ, ເຊັ່ນຄວາມສາມາດໃນການລົງທະບຽນ, ດຳເນີນກິດຈະກຳ, ແລະ ຮັບ ແລະ ເຝິກອົບຮົມພະສົງ. ໃນປີ 2018, USCIRF ຈັດໃຫ້ປະເທດລາວຢູ່ໃນລະດັບທີ 2 (Tier 2) ອີກຄັ້ງ, ເຊິ່ງໄດ້ຢູ່ໃນລະດັບນີ້ມາແຕ່ປີ 2009, ສາລັບການມີສ່ວນຮ່ວມ ຫຼື ລະເມີດເສລີພາບທາງສາສະໜາທີ່ມີອົງປະກອບຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຂໍ້ໃນມາດຕະຖານ “ເປັນລະບົບ, ຕໍ່

ເນື່ອງ, ຮ້າຍແຮງ” ເພື່ອກຳນົດໃຫ້ເປັນ “ປະເທດທີ່ມີຄວາມກັງວົນເປັນພິເສດ,” ຫຼື CPC, ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ເສລີພາບທາງສາສະໜາສາກົນ (International Religious Freedom Act - IRFA).

ຂໍ້ແນະນຳຕໍ່ລັດຖະບານສະຫະລັດ

- ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມກັງວົນ ກ່ຽວກັບການລະເມີດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອກັບລັດຖະບານລາວ ໃນ ລະຫວ່າງການປົກສາຫາລືສອງຝ່າຍທີ່ຄົບຮອບປີ, ຮວມເຖິງບັນຫາກ່ຽວກັບການຈຳແນກ, ການຂົ່ມຂູ່, ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ສາສະໜາ ແລະ ຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ; ການທໍລະມານ ແລະ ຮູບແບບອື່ນໆຂອງການທາລຸນຄົນ ໃນຄຸກ, ການຈັບກຸມ ແລະ ການກັກຂັງທີ່ບໍ່ຊອບທຳດ້ວຍກົດໝາຍ, ແລະການຂາດຂະບວນການທາງກົດໝາຍ ທີ່ຊອບທຳ ແລະ ຕຸລາການທີ່ເປັນອິດສະຫຼະ;
- ຮ່ວມມືກັບລັດຖະບານລາວເພື່ອຮັບປະກັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດທີ 315 ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະ ຖານສິດທິມະນຸດສາກົນ ແລະ ສິ່ງເສີມຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການປະຕິບັດບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຕໍ່ການຝ່າຝືນທີ່ຂັດຕໍ່ກົດໝາຍລາວ, ລັດຖະທຳມະນູນລາວ ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນ;
- ສືບຕໍ່ເອົາລັດຖະບານລາວເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນບາງກໍລະນີສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລະເມີດເສລີພາບ ທາງສາສະໜາ, ຮວມເຖິງແຕ່ບໍ່ຈຳກັດພຽງແຕ່ການບັງຄັບໃຫ້ອອກ ແລະ/ຫຼື ບັງຄັບໃຫ້ຢຸດຄວາມເຊື່ອ, ແລະ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການບັງຄັບໃຊ້, ແລະ ການອະທິບາຍລະບຽບກົດໝາຍຂອງເຈົ້າໜ້າ ທີ່ລັດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍທຸກຂັ້ນ
- ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການທີ່ສິ່ງເສີມຕໍ່ເປົ້າໝາຍການປົກປ້ອງເສລີພາບທາງສາສະໜາ, ຜູ້ພິທັກສິດທິ ມະນຸດ, ແລະ ຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ, ຮວມເຖິງ: ບັນດາໂຄງການດ້ານລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ການແລກປ່ຽນ ຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍທີ່ແນໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດ315 ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສິດທິມະນຸດ ສາກົນ; ການເຝິກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ແລະ ກ້ອນກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ພະນັກງານຂັ້ນ ແຂວງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາຂອງລາວກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ເສລີພາບໃນການເຊື່ອຖືທາງສາສະໜາ ແລະ ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ແກ່ກຸ່ມອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ຂອງລາວທີ່ດຳເນີນກິດຈະກຳການກຸສົນ, ການແພດ ແລະ ການພັດທະນາ;
- ຮັບປະກັນວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຂອງລາວທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມການ ເຝິກອົບຮົມ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງວິຊາການຕ່າງໆໄດ້ຮັບການກວດສອບຢ່າງລະອຽດ ອີງຕາມ Leahy Amendment ເພື່ອຢືນຢັນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຖືກລະເມີດສິດທິມະນຸດ ແລະ ປະຕິເສດວິຊາຂອງສະຫະລັດ, ການມຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ການເຝິກອົບຮົມຕໍ່ໜ່ວຍງານ ຫຼື ບຸກຄະລາກອນທີ່ພົບວ່າມີສ່ວນພົວພັນໃນຮູບການທີ່ ສອດຄ່ອງກັບການລະເມີດສິດທິມະນຸດ ຮວມທັງເສລີພາບໃນການເຊື່ອຖືສາສະໜາ;

- ສືບຕໍ່ສອບຖາມຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີກ່ຽວກັບເບາະແສທີ່ຢູ່ ຂອງທ້າວ ສິມບັດ ສິມພອນ ໂດຍສະເພາະ ໃຫ້ຮັບຮູ້ວ່າລັດຖະບານລາວບໍ່ສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບການຈາກການສອບສວນກ່ຽວກັບການຫາຍຕົວຂອງລາວ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງແນວທາງໂດຍລວມຂອງລັດຖະບານລາວຕໍ່ກັບສິດທິມະນຸດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ແລະ ສິດທິສ່ວນບຸກຄົນ; ແລະ
- ນຳໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສິດທິມະນຸດທົ່ວໂລກຂອງ Magnitsky (Global Magnitsky Human Rights Accountability Act), [ຄຳສັ່ງປະທານປະເທດເລກທີ 13818](#) ຫຼື ເຄື່ອງມືອື່ນໆທີ່ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍ, ເພື່ອປະຕິເສດວິຊາຂອງສະຫະລັດ ແລະ ກົດກັ້ນຊັບສິນຂອງພະນັກງານ ແລະ ອົງການຕົວແທນສະເພາະດ້ານຂອງສະຫະລັດທີ່ໄດ້ລະບຸວ່າມີສ່ວນຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການລະເມີດສິດທິເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອ.

ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

<p>ປະເທດລາວ</p> <p>ຊື່ເຕັມ: ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ</p> <p>ລັດຖະບານ: ລັດຄອມມິວນິສ</p> <p>ປະຊາກອນ: 7,127,000</p> <p>ສາສະໜາ/ຄວາມເຊື່ອທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຈາກລັດຖະບານ: ພຸດ, ຄຣິສຕຽນ, ອິສລາມ, ຄວາມເຊື່ອບາຮາຍ</p> <p>ປະຊາກອນທີ່ນັບຖືສາສະໜາ*:</p> <p>64.7% ສາສະໜາພຸດ</p> <p>1.7% ຄຣິສຕຽນ</p> <p>31.4% ບໍ່ນັບຖືສາສະໜາ</p> <p>2.1% ອື່ນໆ/ບໍ່ລະບຸ</p> <p>*ຄ່າປະມານທີ່ຮວບຮວມຈາກ CIA World Factbook</p>

ໃນບາງພື້ນທີ່ຂອງປະເທດ, ເງື່ອນໄຂເສລີພາບທາງສາສະໜາໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນດີ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຊຸມຊົນຊາວພຸດສ່ວນໃຫຍ່. ເຖິງວ່າກຸ່ມສາສະໜາທີ່ບໍ່ໄດ້ລົງທະບຽນບາງກຸ່ມຈະດຳເນີນການໄດ້ຢ່າງເສລີໃນບາງຂົງເຂດ ຖ້າເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ເຜີຍແຜ່ ແລະ ບໍ່ກຳນົດຂໍ້ຈຳກັດໃນການປະຕິບັດຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຢູ່ບາງພື້ນທີ່ຂອງປະເທດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມໝາຍ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບທາງສາສະໜາ ຈຶ່ງ

ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍທາງສາສະໜາ ແລະ ຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນບາງແຫ່ງກໍຍັງມີຄວາມສົງໄສຕໍ່ກັບ ຊາວຄຣິສຕຽນຢ່າງສູງ.

ການລະເມີດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອໃນປະເທດລາວເກີດຂຶ້ນໃນຂົງເຂດການຈຳກັດໂດຍຮວມກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດ. ລັດຖະບານລາວປົກຄອງກຸ່ມສາສະໜາຢ່າງເຂັ້ມງວດຫຼາຍ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການຄວບຄຸມບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມ ຄົນ ທີ່ຮັບຮູ້ ແລະ ອາດຈະປ່ຽນຈາກວາລະຂອງລັດ ຫຼື ຜູ້ສະແດງຄວາມບໍ່ເຫັນດີ ຫຼື ຄຳວິພາກວິຈານ. ຕົວຢ່າງ, ໃນ ເດືອນເມສາ 2017, ສານຕັດສິນໃຫ້ບຸກຄົນໃນລາວສາມຄົນໄດ້ຮັບໂທດຕິດຄຸກເປັນເວລາດົນນານ ຈາກການວິພາກ ວິຈານລັດຖະບານ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການລະເມີດສິດທິມະນຸດ. ບຸກຄົນທັງສາມມີຊື່ວ່າ ຫຼອດຄຳ ທຳມະວິງ, ສຸກັນ ໃຈທາດ, ແລະ ສິມພອນ ພິມມະສອນ ພວກເຂົາເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ປະເທດໄທ ເມື່ອພວກເຂົາໂພສທ໌ຂໍ້ຄວາມຕໍ່ຕ້ານຜ່ານສື່ ອອນໄລນ໌ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຖືກກັກຕົວໃນເດືອນມີນາ 2016 ໃນຂະນະທີ່ກັບຄືນມາປະເທດລາວເພື່ອຂໍຮັບເອກະສານການ ເດີນທາງ ແລະ ໃບອະນຸຍາດ. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຕັດສິນໃຫ້ຮັບໂທດຄຸມຂັງ 12, 18, ແລະ 20 ປີ ຕາມລຳດັບ. ໃນເດືອນ ສິງຫາ 2017, ກຸ່ມປະຕິບັດການຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບການຄຸມຂັງໂດຍປາສະຈາກເຫດຜົນ [ລະບຸວ່າ](#) ການຄຸມ ຂັງຂອງພວກເຂົາແມ່ນປາສະຈາກເຫດຜົນ, ສະນັ້ນຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປ່ອຍຕົວ ແລະ ດຳເນີນການສອບສວນພວກ ເຂົາທັນທີ.

ເດືອນທັນວາ 2017 ນັບເປັນເວລາຫ້າປີ ຕັ້ງແຕ່ການຫາຍຕົວໄປຂອງຜູ້ນຳອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມຂອງລາວ ທ່ານ ສິມບັດ ສິມພອນ. ເຖິງວ່າພັນລະຍາຂອງທ່ານ ສິມບັດ, ນາງ ສຸ່ຍ ເມັງ ຍັງສືບຕໍ່ຊອກຫາຂໍ້ມູນຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວກັບ ການຫາຍຕົວໄປຂອງລາວ, ໃນຕອນທ້າຍຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ລາຍງານ ລັດຖະບານບໍ່ໄດ້ສະໜອງບົດລາຍງານການ ສືບສວນທີ່ປັບປຸງໃໝ່. ໃນຊຸມປີມໍ່ໆມານີ້, ອົງການປະຊາສັງຄົມໃນປະເທດລາວ ເຊິ່ງຮູ້ຈັກກັນໃນຊື່ສະມາຄົມທີ່ບໍ່ຫວັງ ຜົນກຳໄລ ໄດ້ລາຍງານຂໍ້ຈຳກັດຂອງລັດຖະບານເພີ່ມຂຶ້ນ ລວມເຖິງການຄຸກຄາມ ແລະ ການຈັບກຸມທີ່ເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ໃນເດືອນພະຈິກ 2017, ລັດຖະບານລາວໄດ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ດຳລັດໃໝ່ ກ່ຽວກັບສະມາຄົມ ທີ່ເພີ່ມການຈຳກັດສິດທິ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານມີຂອບເຂດທີ່ກ້ວາງຂຶ້ນໃນການແຊກແຊງການດຳເນີນການ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງພວກເຂົາ.

ເງື່ອນໄຂເສລີພາບທາງສາສະໜາປະຈຳປີ 2017

ຂອບເຂດກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດ ແລະ ກິດຈະກຳທາງສາສະໜາ: ລັດຖະບານລາວປົກຄອງວຽກ ງານທາງສາສະໜາໂດຍຜ່ານສອງອົງການໃຫຍ່ຄື: ກະຊວງພາຍໃນ, ເຊິ່ງມີອຳນາດໃນການອະນຸຍາດໃຫ້ມີກິດຈະກຳ ຫຼື ສ້າງສະຖານສັກກາລະບູຊາໃໝ່, ແລະ ແນວລາວສ້າງຊາດ (Lao Front for National Construction - LFNC), ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂອງໜ່ວຍງານທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສັງຄົມ, ເຊິ່ງເຜີຍແຜ່ ແລະ ອະທິບາຍ

ນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານກ່ຽວກັບສາສະໜາ ໃນບັນດາພະນັກງານຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບອົງການທາງສາສະໜາ. ການພົວພັນ ແລະ ບົດບາດທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງຂອງກະຊວງພາຍໃນ ແລະ LFNC, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ສ້າງຄວາມສັບສົນ ແລະ ບາງຄັ້ງກໍ່ເປັນອຸປະສັກໃຫ້ແກ່ວຽກງານທີ່ຈຳກັດຄວາມສາມາດຂອງກຸ່ມສາສະໜາໃນການປະຕິບັດວຽກງານຕາມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງຕົນ.

ສາສະໜາແມ່ນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂດຍຜ່ານລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ດຳລັດ, ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນດຳລັດເລກທີ 315, ເຊິ່ງໄດ້ອອກໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໃນເດືອນສິງຫາ 2016 ເຊິ່ງນຳມາກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ມາກ່ອນ- ດຳລັດເລກທີ 92- ດຳລັດເລກທີ 315 ໃຫ້ພະນັກງານໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ LFNC ຂະຫຍາຍວົງກ້ວາງ ເພື່ອອະທິບາຍເສລີພາບໃນການພົວພັນ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງແຕ່ລະຄົນ ແລະ ອົງການສາສະໜາທີ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ, ເຊິ່ງສ່ວນໜຶ່ງອະທິບາຍໄດ້ວ່າຍ້ອນຫຍັງການປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຈຶ່ງແຕກຕ່າງກັນໄປໃນແຕ່ລະແຂວງ. ດຳລັດລະບຸການອະນຸມັດຫຼາຍຊັ້ນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບວຽກກໍ່ສ້າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາ; ສຳລັບການປະຕິບັດ ຫຼື ການດຳເນີນກິດຈະກຳທາງສາສະໜາໃນບ້ານ, ເມືອງ, ຫຼື ແຂວງທີ່ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງແຫ່ງໃຫ້ພະສົງຂອງສາສະໜາ. ນອກຈາກນີ້, ດຳລັດເລກທີ 315 ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານກ່ອນລ່ວງໜ້າ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ ຫຼື ນຳເຂົ້າວັດສະດຸທາງສາສະໜາ.

ການລະເມີດຕໍ່ຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ: ໃນປີ 2017, ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ແລະ ຍືນຍັນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລະເມີດເສລີພາບທາງສາສະໜາໃນປະເທດລາວ, ໂດຍສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນເນື່ອງຈາກລັດຖະບານເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ຄວບຄຸມສື່ມວນຊົນເກືອບທັງໝົດ. ໃນປີທີ່ຜ່ານມາ, ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາ ແລະ ຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍໃນແຕ່ລະເທື່ອແມ່ນໄດ້ດັດແປງຄຳເວົ້າ ແລະ ການກະທຳຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການກວດເຫັນ; ການເຊັນເຊີຕົນເອງ ໄດ້ນຳໃຊ້ເຊິ່ງນຳມາກັບບັນດາອົງການປະຊາສັງຄົມພາຍໃນປະເທດ. ເຖິງວ່າຈະມີບົດລາຍງານທີ່ຈຳກັດ, ໃນປີ 2017 ລັດຖະບານ ແລະ ບັນດາອົງການເຄື່ອນໄຫວທາງສັງຄົມໄດ້ສືບຕໍ່ ເພື່ອຈຳແນກ ແລະ ລະເມີດຕໍ່ສາສະໜາ ແລະ ຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ລັດຖະບານມີຄວາມສົງໄສໃນບາງຊົນເຜົ່າ ເຊັ່ນ ຊົນເຜົ່າມົ້ງ ແລະ ມຸ່ງເປົ້າໄປທີ່ບຸກຄົນ ແລະ ກຸ່ມຊາວຄຣິສຕຽນ, ເຖິງວ່າການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ດີຈະໜັກຂຶ້ນໃນບາງແຂວງ ເຊັ່ນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ເຊິ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຈຳກັດການປະຕິບັດທາງສາສະໜາຫຼາຍກວ່າບ່ອນອື່ນໆ.

ນອກຈາກກຸ່ມສາສະໜາສີ່ກຸ່ມທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບແລ້ວ, ລັດຖະບານຍັງໄດ້ຍອມຮັບກຸ່ມຄຣິສຕຽນສາມກຸ່ມ ເຊັ່ນ ຄຣິສຕະຈັກອິວານເຈລີຄອລ, ຄຣິສຕະຈັກນິກາຍກາໂຕລິກ, ແລະ ຄຣິສຕະຈັກເຊວນເດແອດເວນທິສທ໌ ແລະ ກິດດັນອົງການສາສະໜາ ແລະ ນິກາຍອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາມກຸ່ມເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມສາສະນະທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ. ຊາວຄຣິສຕຽນທີ່ເຊື່ອຖືນິກາຍອື່ນບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມກັບກຸ່ມທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ ຫຼື ຜູ້ທີ່ປະສົບບັນຫາໃນການ

ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຂອງລັດຖະບານ ບາງເທື່ອກໍປະຕິບັດສາສະໜາໃນເຮືອນ, ເຊິ່ງເປັນເລື່ອງທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນບາງພື້ນທີ່ອະນຸຍາດປະຕິບັດສາສະໜາໃນເຮືອນຢ່າງງຽບງ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນຂົ່ມຂູ່ ແລະ ກັກຂັງ ຫຼື ຈັບກຸມຊາວຄຣິສຕຽນທີ່ປະຕິບັດສາສະໜາໃນເຮືອນ.

ໃນລະຫວ່າງປີ 2017, USCIRF ໄດ້ຮັບລາຍງານວ່າຄຣິສຕຽນໃນບາງພື້ນທີ່ຂອງປະເທດລາວຖືກຄຸກຄາມ, ຂົ່ມຂູ່, ຈູ່ໂຈມ, ຫຼື ຈັບກຸມ ເນື່ອງຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ. ໃນອະດີດ, ຊາວຄຣິສຕຽນໄດ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກເຮືອນ ແລະ ໝູ່ບ້ານຂອງຕົນ ພາຍໃຕ້ແຮງກົດດັນຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ເພື່ອນບ້ານ. ຕາມທີ່ລາຍງານ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດສອບໂບດ, ແລະ ຊາວຄຣິສຕຽນຍັງຄົງລາຍງານວ່າຖືກກົດດັນໃຫ້ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ໃນເດືອນທັນວາ 2017, ຊາວຄຣິສຕຽນລາຍງານວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນບາງແຫ່ງບັງຄັບໃຊ້ນະໂຍບາຍການຈຳກັດ ຕົວຢ່າງ, ຫ້າມເຄືອນໄຫວບາງຢ່າງເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳທາງສາສະໜາ ແລະ ວັດທະນະທຳນອກໝູ່ບ້ານຂອງຕົນ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຫຍຸ້ງຍາກກັບຄວາມສາມາດໃນການສະເຫຼີມສະຫຼອງຄຣິສຕ໌ມາສ. ນອກຈາກນີ້, ລັດຖະບານຍັງຄົງສົ່ງເສີມສາສະໜາພຸດຜ່ານເຄື່ອງມືຂອງລັດ, ເຊັ່ນໂຮງຮຽນຂອງລັດ. ໃນອະດີດ, LFNC ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດໃນບາງພື້ນທີ່ໄດ້ຊີ້ນຳເນື້ອໃນຂອງບົດເທດ ແລະ ເນື້ອຫາທາງສາສະໜາທີ່ຍຶດຖື.

ການລະເມີດເສລີພາບທາງສາສະໜາບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນທຸກໆພາກສ່ວນຂອງປະເທດ. ຊຸມຊົນສາສະໜາມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະມີພື້ນທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອປະຕິບັດທາງສາສະໜາ ໃນຂອບເຂດທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ເປີດໃຫ້ມີການປະຕິບັດ. ໃນບາງກໍລະນີ, ກຸ່ມສາສະໜາບາງກຸ່ມໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດວຽກດ້ານການກຸສົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະສານງານເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມພິທີທາງສາສະໜາ ແລະ ງານສະເຫຼີມສະຫຼອງຂອງແຕ່ລະຝ່າຍ.

ສາຍພົວພັນກັບວາຕິກັນ: ໃນເດືອນພຶດສະພາ 2017, ສະເດັດພະສັນຕະປາປາຟຣານຊິສ (Pope Francis) ໄດ້ຕັ້ງຊື່ Bishop Louis-Marie Ling Mangkhankhoun ໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຄະນະຄົນທຳອິດຂອງລາວ. Ling ແມ່ນຄົນເຜົ່າຂະມຸ, ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນເຈົ້າອາວາດຂອງປາກເຊ, ເມືອງຫຼວງຂອງແຂວງຈຳປາສັກ, ກ່ອນທີ່ລາວຈະໄດ້ເລື່ອນຂຶ້ນເປັນຫົວໜ້າຄະນະ ໃນເດືອນມິຖຸນາ 2017. ໃນລະຫວ່າງຊຸມປີ 1980, ລັດຖະບານລາວໄດ້ກ່າວຫາພະບິດາ Ling ວ່າ “ສ້າງໂຄສະນາຊວນເຊື່ອໃຫ້ພະເຢຊູ” ແລະ ໄດ້ຄຸມຂັງລາວເປັນເວລາສາມປີ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄຳສອນຂອງພະເຢຊູ.

ນະໂຍບາຍຂອງສະຫະລັດ

ສາຍພົວພັນລະຫວ່າງສະຫະລັດກັບປະເທດລາວ ປະຈຸບັນແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຂອງການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ສົມບູນແບບ, ໂດຍລັດຖະບານສອງປະເທດທີ່ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມປອດໄພດ້ານສຸຂະພາບໃນໂລກ, ຮັດແໜ້ນສາຍພົວພັນລະຫວ່າງຄົນກັບຄົນ, ແລະ ເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກ.

ໃນເດືອນມັງກອນ 2017, ຮອງລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດຂອງອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ W. Patrick Murphy ໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມປະເທດລາວ ແລະ ໄດ້ໂອ້ລົມກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານຮ່ວມມືເຫຼົ່ານີ້. ໃນເດືອນພຶດສະພາ 2017, ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດຂອງລາວ ທ່ານ ສະເຫຼີມໄຊ ກົມມະສິດ ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມນະຄອນຫຼວງວໍຊິງຕັນ, DC, ເພື່ອພົບປະໂອ້ລົມກັບລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດ Rex Tillerson ແລະ ລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດຈາກປະເທດຕ່າງໆຂອງປະຊາຄົມອາຊຽນ (Association of Southeast Asian Nations - ASEAN). (ສາລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບສາຍພົວພັນລະຫວ່າງສະຫະລັດກັບປະຊາຄົມອາຊຽນ ກ່ຽວກັບເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອໃນພູມິພາກ, ກະລຸນາເບິ່ງບົດລາຍງານເດືອນກັນຍາ 2017 ຂອງ USCIRF, [ສິດທິສໍາລັບທຸກຄົນ: ເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອໃນ ASEAN.](#))

ເມື່ອກະຊວງການຕ່າງປະເທດແຫ່ງສະຫະລັດໄດ້ເຜີຍແຜ່ [ບົດລາຍງານການຄ້າມະນຸດປີ 2017](#) ໃນເດືອນມິຖຸນາ, ເຮັດໃຫ້ລາວຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບທີ 2 ເຊິ່ງເປັນລະດັບທີ່ຕ້ອງເຜົາຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດ, ເຖິງວ່າຈະຕ້ອງມີການຜ່ອນຜັນເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ປະເທດລາວຖືກຫຼຸດລົງລະດັບທີ 3, ເຊິ່ງເປັນລະດັບທີ່ຂີ້ຮ້າຍກວ່າ. ບົດລາຍງານໄດ້ລະບຸເຖິງຄວາມພະຍາຍາມຂອງລັດຖະບານລາວ ໃນການກໍາຈັດບັນຫາການຄ້າມະນຸດ ແລະ ໄດ້ແນະນໍາການຮ່ວມມືກັບປະຊາສັງຄົມ, ເຊິ່ງເປັນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ທ້າທາຍສໍາລັບສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຖືກຈໍາກັດໂດຍທົ່ວໄປ ສໍາລັບສະມາຄົມທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລໃນປະເທດ.

ໃນເດືອນກໍລະກົດ 2017, ລັດຖະບານສະຫະລັດໄດ້ເປັນເຈົ້າພາບ ສໍາລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ລາວໃນນະຄອນຫຼວງວໍຊິງຕັນ, DC, ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມການປຶກສາຫາລືສອງຝ່າຍທີ່ຄົບຮອບປະຈໍາປີທີ່ແປດ. ອີງຕາມ [ບັນທຶກຈາກສື່](#) ຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ທັງສອງລັດຖະບານ “ໄດ້ທົບທວນຄວາມຮ່ວມມືດ້ານການພັດທະນາ ດ້ານສຸຂະພາບ, ໂພຊະນາການ, ແລະ ການສຶກສາທີ່ກວ້າງຂວາງ ແລະ ໄດ້ໂອ້ລົມກ່ຽວກັບເສລີພາບໃນການສະແດງອອກ, ເສລີພາບທາງສາສະໜາ, ແລະ ສິດທິແຮງງານ, ໂດຍເນັ້ນບົດບາດສໍາຄັນຂອງຂອງພາກປະຊາສັງຄົມ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍເພື່ອການປົກຄອງທີ່ດີ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຮ່ວມກັນ, ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງໃນພາກພື້ນ.”

ໃນ [ການປະກາດ](#) ວັນລະນຶກເຖິງຊະເລີຍເສິກ ແລະ ຊາວອາເມຣິກັນທີ່ສູນຫາຍໃນສົງຄາມ (National Prisoner of War/Missing in Action (POW/MIA) Recognition Day), ວັນທີ 15 ກັນຍາ 2017, ປະທານປະເທດ Donald Trump ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດຖະບານລາວ ໃນການດໍາເນີນການສືບສວນ ແລະ ກູ້ຄົນເພື່ອຄົ້ນຫາບຸກຄະລາກອນທີ່ສູນຫາຍໄປໃນພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້.